

ΚΑΝΟΥΝ ΤΟΝ ...ΓΕΡΜΑΝΟ

Εδώ και σχεδόν 15 χρόνια η ίδια συζήτηση επαναλαμβάνεται με τα ίδια επιχειρήματα αλλά με εναλλασσόμενους ρόλους. Μιλάμε φυσικά για την περιβόητη μιντιοκρατία και τη διαπλοκή, που οι πάντες την ξορκίζουν αλλά όταν έρχεται η ώρα να κάνουν κάτι συγκεκριμένο, που περιορίζει σε κάποιον βαθμό το ρόλο τους, περί άλλα τυρβάζουν... Υποτίθεται ότι οι πάντες αναγνωρίζουν ότι ένα βασικό μέσο περιορισμού τόσο του ρόλου των μίντια όσο και της επιχειρηματικής διαπλοκής στην πολιτική είναι η αλλαγή του εκλογικού νομού. Ελα όμως που ο χρόνος δεν είναι ποτέ κατάλληλος, καθώς κάθε κόμμα που βρίσκεται στην κυβέρνηση ενδιαφέρεται πάνω απ' όλα για το στενό μικροκομματικό συμφέρον κι έτσι αρκείται στις αλχημείες με πρόσχημα τις ισχυρές κυβερνήσεις, μεταθέτοντας σε κάποιο αόριστο μέλλον τις αλλαγές ουσίας που κατά τ' άλλα όλοι δηλώνουν ότι θέλουν...

●●● Μπορεί το γερμανικό σύστημα, που για ακόμα μια φορά βρέθηκε στο τραπέζι, να μην είναι το δικαιότερο ή το καλύτερο του κόσμου. Όμως έχει κάποιες βασικές παραμέτρους που ελαχιστοποιούν τις εξωθεσμικές παρεμβάσεις, τουλάχιστον στο επίπεδο της εκλογής των πατέρων του έθνους. Δεν υπάρχουν περιφέρειες μαμούθ, όπου για να επιβιώσει ένας βουλευτής χρειάζεται αφενός «μαύρο χρήμα» και αφετέρου να παριστάνει τον γελωτοποιό ή τον καβγατζή σε κάθε λογής τηλεπαράθυρα... Και δεν είναι αναγκαία επίσης τα παζαρέματα, οι περίεργες συμμαχίες με εσωκομματικούς μηχανισμούς, αφού η σχέση του υποψήφιου με τον ψηφοφόρο είναι άμεση και προσωπική... Και από την άλλη, εξασφαλίζει σε σημαντικό βαθμό μια αναλογική εκπροσώπηση όλων των πολιτικών δυνάμεων.

●●● Το μεν ΠΑΣΟΚ το ανακάλυψε καθυστερημένα, όταν βρέθηκε εκτός εξουσίας, ο δε κ. Καραμανλής ενώ το εκθείαζε όταν ήταν στην αντιπολίτευση τώρα ούτε καν το συζητάει... Βλέπετε τα μεγάλα λόγια περί διαπλοκής και εξωθεσμικών κέντρων ανθίζουν όταν διεκδικείς την εξουσία και χρειάζεται να πουλήσεις ένα παραμύθι παραπάνω στους πολίτες, ενώ όταν έχεις την καρέκλα αγωνίζεσαι απλώς να την κρατήσεις με όποιο τίμημα, με όποιο συμβιβασμό... Αλλά αυτά συμβαίνουν όταν οι πολιτικοί βλέπουν μόνο το συγκυριακό τους συμφέρον, χωρίς να τους απασχολεί ότι έτσι προιονίζουν την καρέκλα στην οποία κάθονται...

ΣΗΦΗΣ ΠΟΛΥΜΙΛΗΣ
polimilis@enet.gr